

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1183/2545

บริษัทชิน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) กับพวกผู้บริษัทยุทธยาอินเตอร์เนชั่นแนล แฟคเตอร์ส จำกัดเจ้าหนี้บริษัทชิน-ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/26, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 179, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/29

ย่อ / หลักกฎหมาย

พ.ร.บ. ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/26 บัญญัติแสดงโดยแจ้งชัดว่าหากเจ้าหนี้ประสงค์ที่จะได้รับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการจะต้องยื่นคำรับชำระหนี้ตามวิธีการที่กฎหมายได้ระบุไว้ โดยบทบัญญัติวรรคหนึ่งของมาตรานี้ส่วนท้ายแยกเป็น 2 กรณี คือ กรณีแรกเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา กรณีที่สองเป็นเจ้าหนี้ที่ได้ฟ้องคดีแพ่งไว้แล้ว แต่คดียังอยู่ระหว่างพิจารณาซึ่งหมายถึงศาลยังไม่มีคำพิพากษา การยื่นคำขอรับชำระหนี้ตาม พ.ร.บ. ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/26 วรรคหนึ่ง ในกรณีแรก หากขอให้ศาลพิพากษาในชั้นที่สุดเสียก่อน เจ้าหนี้ก็ไม่อาจยื่นคำขอรับชำระหนี้ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ได้ ทำให้เจ้าหนี้หมดสิทธิได้รับชำระหนี้ตามมาตรา 90/61 การที่เจ้าหนี้จะได้รับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการหรือไม่ จึงมิใช่เป็นเพราะหนี้นั้นเป็นมูลหนี้ตามคำพิพากษาเพียงประการเดียวแต่ต้องประกอบด้วยการพิสูจน์หนี้ของเจ้าหนี้ การสอบสวนและคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รวมทั้งคำสั่งของศาลในกรณีที่มิใช่ยื่นคำร้องคัดค้านเป็นสำคัญ กฎหมายจึงเปิดโอกาสให้ผู้โต้แย้งมูลหนี้ดังกล่าวได้ แต่เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สอบสวนแล้วมีคำสั่งให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ในมูลหนี้ตามคำพิพากษา และผู้บริหารแผนร้องคัดค้านต่อศาลล้มละลายหากศาลล้มละลายได้พิจารณาคำร้องคัดค้านคำคัดค้านของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และเจ้าหนี้แล้วเห็นว่าคดีพอวินิจฉัย จึงให้งดไต่สวน ย่อมถือได้ว่าเป็นอำนาจของศาลล้มละลายที่กระทำได้โดยชอบ ลูกหนี้อุทธรณ์คัดค้านคำสั่งศาลล้มละลายเรื่องขอรับชำระหนี้ในมูลหนี้ตามคำพิพากษา ต้องเสียค่าขึ้นศาลเพียงฉบับละ 25 บาท ตาม พ.ร.บ. ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 179(2) ประกอบด้วยมาตรา 90/2 วรรคสอง

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ และตั้งให้นายอนุทิน และนายชวรัตน์ เป็นผู้ทำแผน และศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน โดยมีบริษัทสเคคอน แอดมินิสเทรเตอร์ จำกัด เป็นผู้บริหารแผน ต่อมาศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ เจ้าหนี้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ มูลหนี้ตามคำพิพากษาของศาลแพ่งกรุงเทพใต้จำนวน 25,230,774.01 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 21,188,006.34 บาท นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งฟื้นฟูกิจการจนกว่าจะได้รับชำระเสร็จจากลูกหนี้ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ให้เจ้าหนี้ ลูกหนี้ ผู้ทำแผน ตรวจสอบคำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการตาม พ.ร.บ. ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/29 แล้ว ปรากฏว่ามีผู้ทำแผนโต้แย้งคำขอรับชำระหนี้รายนี้ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สอบสวนแล้วมีคำสั่งอนุญาตให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการจำนวน 25,030,774.01 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีของต้นเงิน 21,188,006.34 บาท นับแต่วันถัดจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการจนกว่าจะได้รับชำระเสร็จจากลูกหนี้ โดยมี

เงื่อนไขว่า หากเจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้จากบริษัทเอ็น.ที.เอส.สตีล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) หรือนาย สวัสดิ์ หรือนางสาวปัทมา จำเลยร่วมในคดีแพ่งแล้วเพียงใด ก็ให้สิทธิได้รับชำระหนี้ของเจ้าหนี้ใน คดีนี้ลดลงเพียงนั้น ผู้บริหารแผนยื่นคำร้องคัดค้านและแก้ไขคำร้องคัดค้านว่า มูลหนี้ตาม คำพิพากษาที่เจ้าหนี้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ นั้น คดียังไม่ถึงที่สุด เพราะยังอยู่ในระหว่างอุทธรณ์ ชอบ ที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะต้องรอฟังผลของคดีให้ถึงที่สุดเสียก่อน เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยื่น คำคัดค้านว่า เจ้าหนี้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ในมูลหนี้ตามคำพิพากษาศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ซึ่งเดิม บริษัทเอ็น.ที.เอส.สตีล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) ได้ทำสัญญาโอนขายสิทธิเรียกร้องกับเจ้าหนี้ โดยมี ข้อกำหนดในสัญญาว่า บริษัทดังกล่าวจะนำสิทธิและผลประโยชน์ที่มีอยู่ในหนี้อันเกิดจากการขาย สินค้าเชื่อ หรือการให้บริการแก่ลูกค้ามาขายให้เจ้าหนี้เป็นคราว ๆ ไป เมื่อเจ้าหนี้ตกลงรับซื้อหนี้ จากบริษัท ก็ให้บรรดาสิทธิและผลประโยชน์ใด ๆ ในหนี้ที่บริษัทมีสิทธิได้รับจากลูกค้า ตกเป็น กรรมสิทธิ์ของเจ้าหนี้ทั้งสิ้น หลังจากนั้นบริษัทเอ็น.ที.เอส.สตีล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) ได้นำสิทธิและ ผลประโยชน์ในหนี้อันเกิดจากการขายสินค้าให้แก่ลูกหนี้ซึ่งเป็นลูกค้าของบริษัทมาขายให้เจ้าหนี้ รวม 5 รายการเป็นเงิน 20,088,006.34 บาท โดยเจ้าหนี้และบริษัทได้มีหนังสือแจ้งการโอน สิทธิเรียกร้องดังกล่าวให้ลูกหนี้ทราบแล้วซึ่งไม่ปรากฏว่าลูกหนี้ได้โต้แย้งคัดค้าน การที่ลูกหนี้อ้างว่า ได้ชำระหนี้ให้บริษัทเอ็น.ที.เอส.สตีล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) เป็นการชำระหนี้ภายหลังจาก สิทธิเรียกร้องของบริษัทผู้โอนได้โอนไปยังเจ้าหนี้แล้ว ไม่ทำให้หนี้ที่ลูกหนี้มีต่อเจ้าหนี้ระงับสิ้นไป หากลูกหนี้ได้รับความเสียหายอย่างไร ก็ต้องว่ากล่าวเอากับบริษัทผู้โอน ศาลล้มละลายกลางเห็นว่า คดีพอวินิจฉัยได้จึงให้งดไต่สวน แล้วมีคำสั่งให้ยกคำร้องคัดค้าน ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ลูกหนี้อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตาม อุทธรณ์ของลูกหนี้เพียงประการเดียวว่า เจ้าหนี้จะนำมูลหนี้ตามคำพิพากษาที่ยังไม่ถึงที่สุดมา ขอรับชำระหนี้ได้หรือไม่ เห็นว่า ตาม พ.ร.บ. ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/26 บัญญัติว่า "เจ้าหนี้จะขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการได้ก็แต่โดยปฏิบัติตามวิธีการที่กล่าวไว้ในส่วนนี้ แม้จะ เป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาหรือเป็นเจ้าหนี้ที่ได้ฟ้องคดีแพ่งไว้แล้ว แต่คดียังอยู่ในระหว่างพิจารณาก็ตาม ทั้งนี้ต้องยื่นคำขอรับชำระหนี้พร้อมสำเนาต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันโฆษณาคำสั่งตั้งผู้ทำแผน?" บทบัญญัติดังกล่าวแสดงโดยแจ้งชัดว่าหากเจ้าหนี้ประสงค์ที่จะ ได้รับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการจะต้องยื่นคำขอรับชำระหนี้ตามวิธีการที่กฎหมายได้ระบุไว้ โดย บทบัญญัติวรรคหนึ่งของมาตรานี้ส่วนท้ายแยกเป็น 2 กรณี คือ กรณีแรกเป็นเจ้าหนี้ตาม คำพิพากษา กรณีที่สองเป็นเจ้าหนี้ที่ได้ฟ้องคดีแพ่งไว้แล้วแต่คดียังอยู่ระหว่างพิจารณา ซึ่งหมายถึง ศาลยังไม่มีคำพิพากษา สำหรับการยื่นคำขอรับชำระหนี้ในมูลหนี้ตามคำพิพากษา คือเป็นเจ้าหนี้ ตามคำพิพากษา เจ้าหนี้อย่อมมีสิทธิยื่นคำขอรับชำระหนี้ได้โดยไม่ต้องรอให้คำพิพากษานั้น ถึงที่สุด เนื่องจากมูลหนี้ที่ยื่นคำขอรับชำระหนี้ทุกราย เจ้าหนี้ ลูกหนี้ หรือผู้ทำแผนอาจขอตรวจ และโต้แย้งต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้ตามมาตรา 90/29 หากมีผู้โต้แย้ง เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ก็ต้องสอบสวนแล้วมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 90/32 โดย กฎหมายกำหนดให้เจ้าหนี้ต้องยื่นคำขอรับชำระหนี้ภายใน 1 เดือน นับแต่วันโฆษณาคำสั่งตั้งผู้ทำ แผน ดังนั้น หากรอให้ศาลพิพากษาในชั้นที่สุดเสียก่อน เจ้าหนี้ก็ไม่อาจยื่นคำขอรับชำระหนี้ภายใน ระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ได้ทำให้เจ้าหนี้หมดสิทธิได้รับชำระหนี้ตามมาตรา 90/61 การที่ เจ้าหนี้จะได้รับการชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการหรือไม่ จึงมิใช่เป็นเพราะหนี้เป็นมูลหนี้ตาม คำพิพากษาเพียงประการเดียว แต่ต้องประกอบด้วยการพิสูจน์หนี้ของเจ้าหนี้ การสอบสวนและ

คำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รวมทั้งคำสั่งของศาลในกรณีที่มีผู้ยื่นคำร้องคัดค้านเป็นสำคัญ
กฎหมายจึงเปิดโอกาสให้ผู้โต้แย้งมูลหนี้ดังกล่าวได้ อนึ่ง คดีนี้ลูกหนี้อุทธรณ์คัดค้านคำสั่ง
ศาลล้มละลายกลางเรื่องขอรับชำระหนี้ในมูลหนี้ตามคำพิพากษา จึงต้องเสียค่าขึ้นศาลเพียงฉบับละ
25 ตาม พ.ร.บ. ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 179 (2) ประกอบด้วยมาตรา 90/2 วรรคสอง ลูก
หนี้เสียค่าขึ้นศาลชั้นนี้มา 200 บาท เกินมา 175 บาท จึงให้คืนค่าขึ้นศาลส่วนที่เกินมาแก่ลูกหนี้
พิพากษายืน คืนค่าขึ้นศาลในชั้นนี้ที่เกินมา 175 บาท แก่ลูกหนี้ ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นนี้นอกจาก
ที่ศาลสั่งคืนให้เป็นพับ.

องค์คณะ

วิชา มหาคุณ · ประมาณ ตียะไพบุลย์สิน · ชวลิต ยอดเนร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1183/2545>